

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر عامل بی رویه کشاورزی در بیابان زایی (مطالعه موردی کویر میقان اراک)

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

غلامرضا زهتابیان - استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

مهدی گنجی - کارشناس ارشد بیابان زدایی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

ریحانه مسعودی - دانشجوی دکتری بیابان زدایی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ایران به دلیل قرار گیری بخش گسترده ای از آن در منطقه خشک و نیمه خشک، فعالیت های کشاورزی از جمله روش های غلط آبیاری و مدیریت نادرست اراضی می تواند به طور گسترده ای تخریب خاک و بیابان زایی را باعث شود. بنابر این برای جلوگیری از تخریب هرچه بیشتر خاک این مناطق، باید تحقیقاتی بر روی اراضی کشاورزی و نحوه بهره گیری از آنها انجام گیرد، تا مشخص گردد که آیا کشاورزی منجر به تخریب اراضی می شود یا خیر؟ برای دستیابی به این منظور، منطقه کویر میقان اراک (حوزه آبخیز سوارآباد) بعنوان منطقه مورد مطالعه انتخاب گردید. نقشه های مختلف منطقه، شامل نقشه خاک، طبقات ارتفاعی، و کاربری اراضی تهیه شد. پنج کاربری غالب منطقه شامل اراضی باغی، اراضی دیم، اراضی آبی، مرتع و اراضی بایر به عنوان تیمار مورد مطالعه در نظر گرفته شدند، نمونه برداری از خاک انجام شد و فاکتورهای شوری و اسیدیته خاک در عمق 0 تا 30 سانتی متری و 30-60 سانتی متر بررسی شدند. هم چنین مطالعات و آنالیز داده ها بر اساس روش دانکن نشان داد که بین تیمارها اختلاف معنی داری وجود دارد. هم چنین در فاکتور اسیدیته و شوری، کاربری مرتع تیمار مطلوب تعیین گردید. با توجه به بررسی های انجام شده بر روی فاکتورها مشخص شد که اراضی مرتعی از شرایط ایده آلی برخوردار است و باعث افزایش عوامل اصلاحی و تیمار اراضی دیم و بایر نامطلوب ترین تیمار و باعث افزایش فاکتورهای تخریبی خاک می شوند.

کلمات کلیدی:

کشاورزی، تخریب اراضی، تیمار مطلوب و نامطلوب، کویر میقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160416>

